

אמרו ל' : אָנוּ פְּרוֹשִׁי הַעוֹלָם,
וּמְתֻעָסִקִים בְּתוֹרָה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
וְלֹפֶעֲמִים אֵינָנוּ אֹכְלִים, רַק
מְעַשְׂבֵי הַבָּר.

אמרתי להם : וְשַׁאֲרַ הַפְּעָמִים,
בְּמַה אָפֵם מַחֲפְרָנִים ? אָמָרוּ ל' :
אָנוּ מֵצָאנוּ בְּמִדְבָּר עֵצִים
שְׁפָצָמִיחִים בְּאַלוֹד, וְאָנוּ אֹכְלִים
אָוֹתָם. כִּשְׁמַחַת מַשְׁפְּטִים מַעֲמָנוּ,
מְרַב שְׁמַחַת מַשְׁפְּטִים מַעֲמָנוּ,
וּמְבָשְׁלִים אָוֹתָם וְאֹכְלִים, וְאָזֶה
הַיּוֹם נִחְשַׁב לָנוּ שַׁהְוָא בַּיּוֹם
וּבַזָּמָן שֶׁלָּא צוֹמָחִים אָוֹתָם
הַעֵצִים, אָנוּ אֹכְלִים עַשְׁבִים
שָׁאָנוּ מוֹצָאים, וּמְבָשְׁלִים אָוֹתָם
וְאֹכְלִים.

אמרתי להם : יִהְיֶה חָלָקִי עַמְּכֶם
לְעוֹלָם הַבָּא, אֲשֶׁרֶיךְ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְטוֹב לְכֶם לְעוֹלָם הַבָּא. בְּעֵנָן יַדְעָנָא דְּלָא תְּהִזְוֹן בְּכִיטּוֹפָא,
יַדְעַתִּי שֶׁלָּא תְּהִיו בְּבוֹשָׁה כְּשִׁיבָא
מָשָׁה לְתַבְּעַ אֶת עַלְבָן הַתּוֹרָה.
אמרתי להם : בְּנִי, חַיְיכֶם, הַיּוֹם
הַזֶּה אִיזָה חֲדוֹשׁ חַתְּדָשׁ לְכֶם ?
אמרו ל' הַפְּסִיק הַזֶּה : (בראשית א)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור וַיֹּהֵי אֹור.
וְשָׁנָה וּבֵי כְּרוֹסְפָּרָאי, גְּדוֹלָה
הַתוֹּסְפָּת מִהָּאָרֶר, שְׁהִיא אֹור שֶׁלָּא
הִיה בְּמוֹהָה, זֶה הוּא אֹור הַשְּׁכָל
הַגָּדוֹל שְׁנַתְּהָווֹה מִאֹור זֶה
וְזֶה הוּא עֹמֶד מִאֹחָורי הַפְּרָגוֹד.

שְׁנַיְנֵן, מָה שְׁפָתָוב (תְּהִלִּים קד)
עַטָּה אֹור כְּשַׁלְמָה, מַלְמָד שְׁעָשָׂה
הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁאָר
הַמְּלָאכִים בָּאוֹתָו הָאֹור הַרְאָשׁוֹן,
מְאוֹתוֹ הָאֹור מִפְשָׁת, הַתְּעֵלה עַל
דַעַתְךָ בְּמוֹהָה ? אַלְאָמָה הוּא דָבָר
מִבְּכָל וּמִשְׁלָל, כִּי שֶׁאָר
הַמְּלָאכִים דְּבָרִים מִבְּכָל
וּמִשְׁלָלִים, אָבֶל אֵין הַשְׁגָתָה
בְּהַשְׁגָתָה, שְׁנָה רַבִּי כְּרוֹסְפָּרָאי,
הַשְׁגָתָה הַמְּלָאכִים הִיא הַשְׁגָתָה
גְּדוֹלָה, מָה שָׁאַיִן בָּן לְמַטָּה מֵהֶם.
הַשְׁגָתָה שְׁנִיה הִיא, הַשְׁגָתָה הַשְׁמִים, שְׁמַשִּׁיגִים
שְׁפָשִׁיגִים הַשְׁגָתָה, מָה שְׁלָמָטָה

עֲבָדִין. אָמָרוּ ל' , פְּרִישֵׁי עַלְמָא אָנֵן, וּמְתַעַּטְקָן
בְּאֹרְיִיתָא כָּל יוֹמָא וַיּוֹמָא, וּזְמַנֵּן לִיתְ אָנֵן
אָכְלִין בְּרַ מְעַשְׂבֵי בָּרָא.

אמְרִית לְהַזָּן, וּשְׁאָר זְמַנֵּן בְּמַה אַתָּה
מִתְּפִרְנִין. אָמָרוּ ל' , אָנֵן אַשְׁבָּחָן
בְּמִדְבָּר אֲעִיָּא דְּמַצְמִיחִים בְּאַלוֹד, וְאָנֵן
אָכְלִין יְתַהְזָן. בֶּד נְהִירָא לֹן שְׁמַעְתָּא, מַסְגִּיאוֹת
חַדּוֹתָא, מַשְׁתַּמְטִי מִינָן, וּמְבָשְׁלִין לְהַזָּן
וְאָכְלִין. וַיּוֹמָא הַהְוָא חַשְׁיבָן לֹן דְּהִוָּא בַּיּוֹם
וּבְזָמָן דְּלָא צְמָחִי אַינָנוּ אֲעִיָּא, אָנֵן אָכְלִין
עַשְׁבִּין דְּמִשְׁבְּחָנָא, וּמְבָשְׁלִין לְהַזָּן וְאָכְלִין.
אמְרִית לְהַזָּן, תְּהִי חַלְקִי עַמְכָוּן לְעַלְמָא דְּאָתָי.
אֲשֶׁרֶיךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּטוֹב לְכֶם
לְעוֹלָם הַבָּא. כַּעֲנָן יַדְעָנָא דְּלָא תְּהִזְוֹן בְּכִיטּוֹפָא,
בֶּד יִתְּהִי מִשָּׁה לְמַתְּבָע עַילְבָנָא דְּאֹרְיִיתָא.
אמְרִית לְהַזָּן, בְּנִי, תִּיכְיֹכְן, יוֹמָא דָא מִה חִידּוֹשׁ
אַתְּחִידָשׁ לְכֹן.

אָמָרוּ ל' , הָאֵי פְּסִוקָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹור
וַיֹּהֵי אֹור. וְתַּאֲנִי רַבִּי כְּרוֹסְפָּרָאי, גְּדוֹלָה
הַתוֹּסְפָּת מִהָּאָרֶר. שְׁהִיא אֹור שֶׁלָּא הִיה בְּמוֹהָה,
זֶה הוּא אֹור הַשְּׁכָל הַגָּדוֹל, שְׁנַתְּהָווֹה מִאֹור זֶה
הַוְדוֹ, וְזֶה הוּא הַעֲוֹמֵד מִאֹחָורי הַפְּרָגוֹד.

דְּתַגְנִין, מָאֵי דְּכַתִּיב, (חַלְלִים קד ס) עַוְתָּה אֹור
כְּשַׁלְמָה, מַלְמָד שְׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַיְהוָה שֶׁאָר הַמְּלָאכִים, בָּאוֹתוֹ הָאֹור הַרְאָשׁוֹן,
מְאוֹתוֹ הָאֹור מִפְשָׁת. סְלָקָא דְּעַתָּה בְּמוֹהָה. אֶלָּא
מִה הִיא דָבָר מִזְבְּחָל וּמִוּשְׁבָּל, כִּי שֶׁאָר
הַמְּלָאכִים דְּבָרִים מִזְבְּחָלִים וּמִוּשְׁבָּלִים. אָבֶל
אֵין הַשְׁגָתָם כְּהַשְׁגָתָו. דְּתַאֲנִי רַבִּי כְּרוֹסְפָּרָאי,
הַשְׁגָתָה הַמְּלָאכִים הִיא הַשְׁגָתָה גְּדוֹלָה, מָה שָׁאַיִן
כֵּן לְמַטָּה מֵהֶם.

הַשְׁגָתָה שְׁנִיה הִיא, הַשְׁגָתָה הַשְׁמִים, שְׁמַשִּׁיגִים
הַשְׁגָתָה, מָה שְׁלָמָטָה מֵהֶם אֵין מַשִּׁיגִים

מהם אין מושגים במתום. השגה שלישית היא השגתו המדרגה הפתוחונה אשר מעפר יסודה, והיא השגתו בני ארים, מה שאין

משיגין שאר הנבראים. ובנוגד שלוש מעלות הלו ייש באדם שלוש צורות נפשיות. צורה הראשונה היא הנפש השכלית. השניה היא הנפש המרכבת. השלישית היא הנפש הבכנית. המתחאות פאות, והיא הנפש

אשר תמעל מעלה.

ואם תאמר כך, הנפש הראשונה היא נפש הבכנית, בוגר המדרגה הפתוחונה שאמרנו. נפש המדוברת בוגר הימים, שהיא מעלה יתרה על הראשונה. נפש השכלית בוגר מדרגת המלאכים, שהיא העלה העליונה על כל אלה.

ויאמר אליהם יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ר' אלעזר פרח, (תהלים סו כ) אליהם אליו אתה אשחרך, תא חזי, שאין מקום בעולם פניו بلا מים, מפני שהארץ תלואה על המים. שנאמר (שם כד) כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוונה. וכי מעלה על דעתך שהימים הם מפתח הארץ, והארץ שהיא בבה מפל היסודות עוזדות על המים ? אלא שהימים על הארץ, ולמעלה לשם.

אמר לו רב חסדא, והה א כתיב המים אשר בראשית א' המים אשר מעלה לרקיע ? אמר לו, אין זה אלא בתומו, באמצע המים, שהركיע מבדיל ביניים. כי המים אחידים היה, אבל מפני שגננס הרקיע באמצע נתשבו בשנים. והركיע בדור, ובא בימי אוקינוס, מבדיל בין המים, נמצאו מים מועל, ומים מפתח. אמר רבי יהודא, רקיעים הם הסובבים, אמר רבי יהודא, ורקיעים הם הטובבים, לפעם ממזהה לערב, ولפעמים ממזהה לזרחה,

במתום. השגה שלישית, היא השגתו המדרגה התחתונה אשר מעפר יסודה, והיא השגתו בני אדם, מה שאין משיגין שאר הנבראים.

ובנוגד שלוש מעלות הלו, יש באדם שלוש צורות נשיות. צורה הראשונה היא הנפש השכלית. השניה, היא הנפש המדרגה. השלישית, היא הנפש הבכנית, המתואמת תאות, והיא הנפש אשר תמעל מעלה.

ואו תימא וכי, הנפש הראשונה היא נפש המדרגה הפתוחונה שאמרנו. נפש המדרגרת, בוגר השמים, שהוא מעלה יתרה על הראשונה. נפש השכלית, בוגר מדרגת המלאכים, שהוא המעלת העליונה על כל אלה.

ויאמר אליהם יהי רקיע בתוך המים, וכי מבדיל בין מים למים. ר' אלעזר פרח, (תהלים סו כ) אליהם אליו אתה אשחרך, תא חזי, שאין מקום בעולם פניו بلا מים, מפני שהארץ תלואה על המים. שנאמר, (שם כד כ) כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוונה. וכי מעלה על דעתך, שהימים הם מפתח לארץ, והארץ שהיא בבה מפל היסודות עוזדות על המים. אלא שהימים על הארץ, ולמעלה לשם.

אמר ליה רב חסדא וזה א כתיב המים אשר מעלה לרקיע. אמר ליה, לאו hei, אלא בתרגוםמו, במציאות מיא, שהракיע מבדיל ביניהם. כי המים אחידים היו, אבל מפני שגננס הרקיע באמצע, נחשבי בשנים. והركיע בדור, ובא בימי אוקינוס, מבדיל בין המים, נמצאו מים מועל, ומים מפתח. אמר רבי יהודא, רקיעים הם הסובבים,

ובאים באמצע הים ומבדילים בביניים. וזהו ויבדל בבין הפמים. ומפני מה מי הים מליחים? מפני חמיימות הרקיע ווּרְתִּיחַתּוּ. בא וראה, קדרה העומדת על הארץ, וכל מה שמוחעככת על הארץ, יותר התפשליל נמלח מרוב חמיימות הארץ. ואמר רבי יהודה, אלמלא הרקיע היה קים בין הפמים, כל הפמים היה נקפאים במלח, אלא הולך וסובב ונינו ואינו מתקים בין הפמים.

אמר רבי יצחק, בא וראה למה לא נאמר כי טוב בשני? מפני שענין זה חוזר על יהודו, להורות כי אין שני לנגןו, ואין טוב בשני, על כן נאמר ביום הראשון יום אחד.

ששנה רבי יצחק, למה לא נאמר ראשון במקום אחד? להורות,داول נאמר ראשון, על כל פנים היה ראוי להיות שני, כי ראשון מחרת לשני, אבל אחד אינו מחרת לשני.

רבי יהודה אומר, והרי נאמר (ישעה מא ד) אני ה' ר' ראשון. אמר לו: דברו מסיע לראשון, מהபות ואחת אחוריים אני הוא (שם). אף על פי שיש אחוריים לראשון, אני הוא. וכי יש אחוריים לראשון? כן. שםו המיחד, שהוא ראש ומיחד. אחרים הם: אל"ר דל"ת נו"ן יוז"ד, אלהים, ש"ג, א"ל, עבאות, והוא הוא יתברך ממש. דכתיב ואחת אחוריים אני הוא. רבי יוסי בר חלפתא ורבי יהודה בן פזי, ור' יוסי בר חלפתא, ור' יהודה בן פזי, ור' יצחק, והוא אכליל בסעודתא בהילולא לרבי ברבי שמעון. רבי חייא רבה, היה תינוק, והיה יושב שם. אמר רבי יוסי לרבי יוסי לרבי שמעון: למה לא נאמר כי טוב בשני? אמר לו: מפני שלא נגמרה מלאת הפמים בשני,

לפעים ממזרח למערב, ולפעים ממערב למזרח, ובאים באמצע הים ומבדילים בגנדים. וזהו ויבדל בין הפמים. ומפני מה מי הים מלוחים. מפני חמיימות הרקיע ווּרְתִּיחַתּוּ. בא וראה, קדרה העומדת על הארץ, וכל מה שמוחעככת על הארץ, יותר התפשליל נמלח מרוב מלח אלמלא הרקיע היה קים בין הפמים, כל הפמים היה נקפאים במלח, אלא הולך וסובב ונינו מתקים בין הפמים.

אמר רבי יצחק בא וראה למה לא נאמר כי טוב בשני? מפני שענין זה חוזר על יהודו, להורות כי אין שני לנגןו, ואין טוב בשני, על כן נאמר כי אין שני לנגןו, ואין טוב בשני, על כן נאמר ביום הראשון יום אחד.

דרתני רבי יצחק, למה לא נאמר ראשון במקום אחד? להורות,داول נאמר ראשון במקום אחד. להורות,داول נאמר ראשון, על כל פנים היה ראוי להיות שני. כי ראשון מחרת לשני. אבל אחד, אינו מחרת לשני.

רבי יהודה אומר, והרי נאמר (ישעה מא ד) אני ה' ראשון. אמר ליה, מלתיה מסיע לקמייתא, מדכתיב ואת אחוריים אני הוא, אף על פי שיש (דף ג ע"א) אחוריים לראשון, אני היא. וכי אחוריים יש לראשון. אין. שםו אני היא. שהוא ראש ומיחד. אחרים הם: אל"ר דל"ת נו"ן יוז"ד, אלהים, ש"ג, א"ל, צבאות. והם מתפנים ביהودו, והוא הוא צבאות. והם מתפנים ביהודו, והוא הוא. יתברך ממש, דכתיב ואת אחוריים אני הוא. ר' יוסי בר חלפתא, ור' יהודה בן פזי, ור' יצחק, והוא אכליל בסעודתא בהילולא לרבי אלעזר ברבי שמעון. ר' חייא רבה, היה יניקא, והוה יתיב תפמן. אמר רבי יוסי לרבי שמעון, למה לא נאמר כי טוב בשני? אמר ליה מפני שמעון לא נאמר כי טוב בשני.